

הפרוטוקול במערכת שלי קובע מבנה אחיד להעברת הודעות, כדי ששני הצדדים ידעו בדיוק איך לקרוא אותן בלי טעויות.

כל הודעה נשלחת בפורמט **length#cmd@args**, כאשר החלק הראשון, **length**, הוא מספר שמתאר את אורך ההודעה עצמה בלבד — כלומר את כל מה שמופיע אחרי הסימן **#**, בלי לכלול את המספר עצמו או את ה-**#**. כך הצד שמקבל יודע בדיוק כמה תווים לקרוא, ונמנעים ממצבים של הודעות שמתחברות או נחתכות בטעות.

אחרי ה-**#** מופיע **cmd**, שם הפקודה (כמו **DIR**, **COPY**, **DELETE**), ואז הסימן **@** שמפריד בין הפקודה לבין **args**, שהם הנתונים שהפקודה צריכה כדי לפעול, למשל נתיב לקובץ או שם של תוכנה.